

Del capítol VII

Pàg. 170-171, nova redacció del § 1.4.3

1.4.3. Els *signes auxiliars* indiquen altres aspectes relatius al significat del discurs escrit, no relacionats amb les pauses: la *i* comercial o la *et* o l'àmpersand (&), els angles o els antilambdes (< >), l'asterisc (*), la barra inclinada (/), la barra doble (//), la barra invertida (\), el calderó (¶), les claus { }, les cometes (« “ ” »), la creu (†), la creu doble (‡), el cristus (✠), la fletxa o sageta (→), l'igual (=), la malla o el coixinet (#), la maneta (☞), el menys (-), el paràgraf o l'epígraf o la secció (§), els parèntesis angulars (< >), la plec simple (|), la plec doble (||), el punt alt (˙), la ratlla baixa o el guió baix o la sotaratlla (_), el responsori (℞), el subratllat (___), el versicle (V), la vírgula (~),⁵ etcètera. La diferència entre la sotaratlla i el subratllat és que la primera ocupa un espai fix i no s'hi pot escriure a sobre, mentre que el subratllat s'ajusta a la llargària del caràcter que té damunt mateix.

Pàg. 219, nova redacció del § 11.1.b

b) Les acotacions teatrals⁴⁷ es poden escriure entre parèntesis en cursiva i amb el text igualment en cursiva, si bé es pot utilitzar també un altre tipus de puntuació (v. § 13.3).

[391] DADATTA (*aixecant-se*): Que ve ferit?

PATRACS (*que s'haurà apropat a la porta, mirant els que vénen*): Ca, dona! Si ve més tranquil que un gínjol!

(*Al defora se sent la remor dels que vénen.*)

ÇIGALETA (*anant-se'n*): Vaja, dona, ja el tenim aquí.

També s'utilitzen per fer acotacions en les transcripcions de textos orals (després de la transcripció) i en textos que han de ser recitats o llegits (abans del text que afecten).

[392] Avui no tens un dia gaire brillant (*amb to de recriminació*).

[393] Tinc moltíssima feina: (*ràpidament i enfadat*) comandes, factures, cartes... No sé quan acabaré!

Pàg. 264, nou paràgraf al final del § 15.2

Cap a la meitat de la primera dècada d'aquest segle es va començar a vehicular una proposta benintencionada —per bé que esbiaixada en el plantejament i, especialment, en la resolució— que pretenia aconseguir que la ela geminada es pogués compondre tipogràficament perfecta (v. Malagarriga i Romero a la bibliografia). Aquest objectiu passava perquè la ela geminada fos considerada *un sol* element en les taules de caràcters de les fonts d'impressora (és a dir, que hi apareguessin dos «caràcters» nous: *ll* i *LL*) i que els teclats d'ordinador tinguessin *una* tecla específica per a la composició d'aquest dígraf modificat.

No cal dir que aquesta proposta és totalment inadequada, per les raons següents:

— des del punt de vista ortogràfic, considerar la ela geminada *un sol* caràcter és inadmissible;

— el fet que fos considerat un sol caràcter menaria els programes de partició de mots a no fer mai cap partició a final de ratlla enmig d'una ela geminada (seria físicament impossible), i més aviat hi hauria el perill que partís abans d'aquest dígraf (com passa amb la doble ela [*ll*]);

— el fet de veure-les en les taules de fonts d'impressora i en els teclats dels ordinadors com una sola entitat podria portar els parlants a acabar creient que, realment, es tracta d'*un sol* caràcter;

— tenint en compte que aquest dígraf modificat és únic al món (és a dir que no hi ha cap altra llengua que el tingui en el seu repertori ortogràfic), és inversemblant pensar que els teclats estàndard (el disseny dels quals depèn, com a mínim, dels estats) puguin arribar a incorporar una tecla específica per a aquesta funció, ni és necessari;

— la solució adoptada per Unicode (que conté els «caràcters» *l*, *l*, *L* i *L* separadament) és correcta, ja que manté la concepció de *dígraf* de la ela geminada, per bé que se n'ha de millorar el disseny, i és aquí on caldria incidir per aconseguir una bona grafia de la ela geminada en els nostres textos mecanografiats i autoeditats.

Pàg. 277 (§ 18), addició d'un bloc nou de referències bibliogràfiques

Bibliografia consultada especialment amb vista a la quarta edició del MANUAL D'ESTIL

MALAGARRIGA, Marc Antoni; ROMERO, Antoni. *Lletra de convit per la ela geminada* [en línia]. [S. ll.]: FemFum, 2006. <<http://femfum.com/PDF/ElaGeminada/LletraDeConvitPerLaElaGeminada.pdf>> [Consulta: 30 maig 2008].